

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

VIII. De celebratione Missarum, & sacramento Eucharistiæ, & divinis officiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

Idem.

*Concilii decretorum non prius rata & firma habentur quam si accesserit
Ponimus maximi confirmatio, cuius est ea & indicare & declarare,
cum sancte interpretari. Idg. unico Concilii Tridentini exemplo ex
antique Ecclesiasticae iurisdictio ritu probare liceat.*

CAP. IV.

Benedictus a Deus, & pater Domini nostri Iesu Christi, pater misericordiarum, & Deus totius consolatoris: qui respicere dignatus Ecclesiam suam sanctam, & gravius indies laborantem, apto tandem ei subvenit, optatoque remedio. Ab plurimas & penitissimas hæreses extirpandas, ad corrigitos mores, & refinemus Ecclesiasticas disciplinas, ad pacem & concordiam Christiani populi procurandam, indicium jampidem in civitatem Tridentinam ecumenicam & generale Concilium à pia memoria Pauli ILL prædececessore nostro, & secessoribus aliquot habitus corporam fuerat. Ab eis autem successeculo in eandem urbem revocatum, post alias festiones celebratas, variis impedimentis & difficultatibus obiectis, ne tum quidem peragi posset. Itaque diutius intermissum fuerat, non sine maximo more ore piorum omnium, cum quotidie magis Ecclesia ejusmodi remedium imploraret. Nos autem postceptum sedis Apostolica regimur, tam necessarium ac salutare opus, sicut paucis sollicitudo monebat, divisione misericordie fiducia perficere aggredi, adjuti pio studio charitissimi in Christo filii nostri Ferdinandi Romanorum Imperatoris electi, & aliorum Christianorum Regum, Rerum publicarum, ac Principum, tandem conserui sumus, quod nec diurnis nec nocturnis curis labore desistimus, quodque à parte luminum fiduciae praecati sumus. Cum enim eam in urbem undique ex Christianis nominis nationib. convenerit nostris convocata literis, & sua etiam ipsorum pietate excita Episcoporum & aliorum insignium Praestitorum maxima, & ecumenico Concilio digna frequenta, præter plurimos alios prios, & facrum literarum scientia, divinitus & humani juris cognitione præstantes viros, prætentibus ipsi Synodo sedis Apostolica legatis, nobis adeo Concili liberati ventibus, ut etiam de rebus fedi Apostolica propria referatis liberum ipsi Concilio arbitrium per literas ad legatos nostros scriptis ultro permiserimus, quia de sacramentis, & aliis rebus, quia quidem necessariis vix sint, tractanda, definita, & statuenda vestabant, ad confutandas heres, ad tollendos abusus, & emendandos mores à faciendo Synodo summa libertate diligenter tractata, & accurate ac mature ad modum definita, explicata, statuta sunt. Quibus rebus perfectis Concilium tanta omnium, qui illi interfuerunt concordia peractum fuit, ut confensum eum plane à Domino effectum fuisse constiterit, idque in nostris atque omnium oculis validè mirabile fuerit. Pro quo tam singulari Deimunera supplications stacim in alma hac urbe indiximus, quæ magna Cleri & populi pietate celebrata fuerunt, laudesque & gratias divinae majestati meritò persolvenda curavimus, cùm ejusmodi Concilii exitus spem magnam & prope certam attulerit, fore ut maiores in dies fructus ad Ecclesiam ex ipsius decretis, constitutionibusque perveniant. Cum autem ipsa sancta Synodus pro tua erga fidem Apostolicam reverentia, antiquorum etiam Conciliorum vestigis inherens, decretorum suorum omnium, quæ nostra & prædecessorum nostrorum tempore facta sunt, confirmationem à nobis perierit, decreto de ea re in publica sessione facto. Nos ex legatorum literis prius, deinde post redditum eis ius quæ Synodi nomine diligenter retulerunt,

a 2. Corinthi. b à Pio IV, tandem in Tridentina civitate confirmatum & absolum fuit die Mercurii, v. Ianuar. anno 1564.
c Sess. 25, cap. ultimo.

postulatione ipsius Synodi cognita, habemusque cum venerabilibus fratribus nostris S.H.E. Carde natato, cum ea decretorum omnia catholicis, & populo Christiano utilia ac salutaria esse cognoscimus, alle luimperotentis laudem de eorum fratribus amissimis & singula auctoritate Apotholam honorificamus; & ab omnibus Christi fidelibus laudamus, & servanda esse decrevimus, hanc harum quoque letitiam tenorem ad clarissimum omnium nostrorum conuentum, hæc fulci obseruantur decernimus. Mandamusque virtute sanctorum obedientiam, & sub pena facinus bus constitutis, aliquæ gravitatis, etiam penitentiæ arbitrio nostro infligendis, universis singulis omniibus fratribus nostris, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis quibusvis Ecclesiasticalibus fratribus, que status, gradus, ordinis, & dignitatem habent, Cardinalatus honore praæstalentes, ut eadem de statuta in Ecclesiis suis, civitatis & diocesis a padiaco & extra judicium diligenter obseruantur, idque quicunque fuit, ad quos quomodoque pertinet, inabilitatis facient obliterari, contradictione quicunque contumaciam per sententias, censuras, & pronuntiationes, etiam in ipsius decretis contenatis, apostolicae postposita competendum, invocato etiam, legatis brachii secularis auxilio. Ipsum vero charismatum nostrum Imperatorem electum, ceterosque 16 publicas, ac Principes Christianos monitos, & infra fecta misericordie Domini nostri Iesu Christi reformamus, ut qua pietate Concilio per nos inducerent, eadem pietate, ac pari studio dum bonorum populorum suorum fatus cauta, pro feliaque, felicitate, & sacre Synodi reverentia ad eudem Concilium exequenda & observanda de cetera prestat, cum querenti, auxilio & favore suo suscit, neq; obleviatur ac salutari Concilii doctrinæ opinions à populis suis recipi permittant, sed ex penitentia ad vitandum, præterea pœnitentiam & confessio nque ostiis pollet, si unicunque licet prole a secreta Concilii commentariis & interpretationem edere; Apofolica auctoritate inhibemusque, ut Ecclesiasticas personis quicunque fin ordines, conditio nes, & gradus, quam laicos quoque honestos & probates predixit, Prælatis quidem sub immixtis angelis Ecclesia, aliis vero quicunque fuerint sub econsumacionis latæ sententia penitus, ne quis hoc subveniens audet ullus commentatoris, glossa, annotationis, scholia, alluvione omnino interpretari possit, ne per ipsum Concilii decretis quicunque modo eam, ne quicquam quoconveniente, etiam sub presencia sacerdotum decretorum corroboratio uteretur, neque quicunque colorate fature. Si cuivis in ea aliquo dubium & statuum fuisse, eam ob causam interpretationis aut decisionis aliqua egerit velim, innotescat ad locum quem Dominus elegit, at secum valent Apofolicalam, omnium fidelium magistrorum, cuncta autoritatem etiam ipsa sancta Synodus iam reverenter aperte. Nos enim difficultates & controverbias à quatuor decretis ortas fuerint nobis declarandas, quatenus decretis ortas sunt, de re in publica sessione facta. Nos ex legatorum literis prius, deinde post redditum eorum ex iis quæ Synodi nomine diligenter retulerunt,

TITULUS VIII
DE CELEBRATIONE MISSÆ
& SACRAMENTO EUCHARISTIE, &
VINIS OFFICIIS.

Pius Quintus.

Clericis sub pena suspensionis a divinis Missis sacrificiis non ce-
librent vespertino tempore.

CAP. I.

Sanctissimus in Christo pater & dominus noster, do-
minus Pius divina providentia Papa V. ad cuius no-
tiam perenit, quod nonnulli cathedralium etiam
foriorum metropolitarum, collegiarum, & aliarum Ec-
clesiarum, necnon monasteriorum, conventuum domo-
rum, & aliorum pictorum locorum fecularium, & diver-
sorum ordinum, ac militarium regulationum, Pralati, capi-
tula, clerci, fratres, aliquique superiores & personae anti-
quam sancte Romane Ecclesie ritum instituti Missarum
celebrandarum temporibus pervertere fatigentes, diver-
sas licentias & facultates Missas, que media nocte, & leu-
in aurora nativitatis, a deo manu resurrectionis Domini
nostrri Iesu Christi, & foriorum alium festivitatum juxta
pradicunt ritum celebrare confluenter, de fero etiam
forior circa foris occasum vigilie festivitatum carundem
in suis Ecclesiis & capellis celebrandi, seu celebrari fa-
ciendi ab Apofolica fede vel eius legatis, ac etiam majori
potestitario pro tempore existente, variis praeceptibus
imperaverunt, illisque iampridem utuntur: hoc ab an-
tiquo catholica Ecclesia instituto, fanfornis, Patrum
decretis deviare considerans, ac propreter hunc abulum
ab Ecclesia Dei submovere volens, omnes ac singulas
licentias & facultates huiusmodi, haec enim motu
proprio, vel quorunvis etiam Imperator, Regum,
& aliorum Principum contemplatione, & ex quibusvis
causis quomodolibet concessas, ac Apofolicas & alias
literas deluper confandas, illarum omnium tenores pro
sufficienter explices habens, Apofolica auctoritate, ex
certa scientia revocatis, ac omnino cassatis, & annulatis;
hac praefixa perpetuo valitura constitutione quibusvis
Patralis, capitulis, clericis, fratribus, aliisque superiori-
bus, & personis eorumdem Ecclesiarum, monasteriorum,
conventuum, domitorum, & aliorum pictorum locorum in
virtute sanctorum obediens, & sub indignationis sue, ac
perpetuae suspensionis a divinis, pena dictis imhi-
cens, ne deinceps Missas vespertino tempore nomine
licentiarum & facultatum huiusmodi, aut alio quovis
praecepto celebrare, vel celebrari facere presumant; ac
mandans locorum ordinarios, ut tandem preuentem con-
stitutionem sub praeceptis & aliis fibi benevisis psons per
quicunque Pralatos, capitulis, clericos, fratres superio-
res, & personas huiusmodi inviolabiliter obseruant
contradicentes quolibet auctoritate Apofol. com-
pescendo, Romi. 28. Martii 1568.

Idem.

Facultatis concessa Graeci Latino more, & Latini Graeco ritu
Missas & alia divina officia celebrandi, revocata.

CAP. II.

Providentia Romani Pontificis plurimum circumspe-
cta nonnunquam ea que certi suadentes causis
per eius praecectores gesta sunt, ex aliis non minus
rationabilibus causis alterat, & ad pristinum statum redu-
cit, prout requiritur, & in Domino conspicit expe-
dit. Sane cum ad nostram nostram pervertere, quod
nonnulli Presbiteri tam Graeci, quam Latini antiquum
S. R. E. ritum tam in celebratione Missarum, quam alio-
rum divinorum officiorum pervertere fatigentes, diver-
sas licentias & facultates, Missas, & alia divina officia
Graeci Latino more, ac Latini Graeco ritu celebrandi ab
Apofolica fede, vel eius legatis, ac etiam maiore potesti-
tario pro tempore existente, variis praeceptibus impe-
trant, illisque iampridem utuntur, hoc ab antiquo catho-
lica Ecclesia instituto, fanfornis, Patrum decretis de-
viare considerans, propterea hunc abulum ab Ecclesia
Dei exire patet & submovere volentes, omnes & singulas
licentias & facultates huiusmodi haec enim motu
proprio vel quorunvis etiam Imperator, Regum, & alio-
rum Principum contemplatione, & ex quibusvis causis
quomodolibet concessas, ac Apofol. & alias literas delu-
per confandas, illatum omnium tenores pro sufficienter

PPP 4

expressis habentes, Apostolica auctoritate ex certa scientia hac praesenti nostra perpetuo validita constitutiōne revocamus, casiamus, annullamus, & iritamus: quibusvis Presbyteris tam Gracis, quam Latinis in virtute sancta obedientie, & sub indignationis nostra; ac perperuus suspensionis a divinis poenis distractis inhabentes, ne deinceps Presbyteri Graci, praecepit uxorati, Latino more, & Latinis Graeco ritu, huiusmodi licentiarum & facultatum, aut alio quovis pretextu Missas & alia divina officia celebrare, & celebri facere profanum. Mandantes in virtute sancte obedientie omnibus & singulis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Primatis, Archiepiscopis, & Episcopis, quatenus in civitatibus & dioecesisibus propriis praesentes nostras literas publicari, & sub predictis & aliis fibi beneficis poenis per quocunq; Praelatis, Capitulo, Clericos, Fratres, Superiores, & persona qualibet inviolabilitate obserbari faciant. Contradictores quolibet auctoritate Apostolica competendo.

Gregorius XII.
Calenda Octobris, pentima ferme; festo Beatri Iustini maxima regule apud Naupathum.

CAP. III.

Mone Apostolus in omnibus gratias agere, non beneficia, tum ut et a quo accepta fin, metu restringere, tum ut fides quibus collata fuit, dilectores ad divinum cultum magis iedesceret, lemibus annuis refiximus celebrando esse. Quod Deus patrum nostrorum populum fuisse a servitio gyptiorum per manum fortis liberavit. Novitas nam non minora beneficia quotidie a Deo opino sumus accipimus, inter quos illud singularissimum impetrare ab ineffabili ipsius clementia nobis concessum. Ut Turcarum claris & numero longe superiis, duxeritis clarae victoris, a Christianorum esse vinceremini nostri Sabbatho decernente, die festivo Nobis non longe à Corinthiaco fini penitus destrita & qualiter fuit, qui nempe videlicet universitas populi Christiani ab impissimi Tyranni fauibus divisa est erupum fuisse, inficiari nemo potest. Apostoli pro parte, & fandorum patrum exempla recte ratione multa ingentilium beneficii universalia habentem, infinitus omnino decrevimus.

TITULUS IX.
DE RELIQVIIS ET VENERATIONE
Sanctorum.

Paulus Quartus.
Sanctorum festa & sanctorum memoria sub die eorum obitus celebrantur.

CAP. I.

Gloriosus in sanctis suis Deus, qui omnia operatur in omnibus, quodam in Ecclesia sua posuit Apofolos, quodam Prophetas, quodam Doctores, quodam Mariyam, & quodam Confessores, quos anni circumit, die ut plurimum qua eos ad ecclesia regna migrare contigit, sancta veneratur universalis Ecclesia, ut Christi fideles eorum venerationi per exercitium bonorum operum vacantes, nisi ante thronum divinis maiestatis eorum suffragis adjuvari, & exinde Deo proprio vitam eternam facilius consequi valent. Rom. Id. 6. August. 1558.

Pius Quintus.
Religiose festorum diuinorum renovatio, in quibus nihil agendum quod sanctorum, charitatem & pieatem non spiret.

CAP. II.

Cum diuinorum festorum observatio ad Dei cultum maxime pertinet, & in lege divina a precipiat, cunctes abusus pravos, qui ex eorum inobedientia invaluerunt, omnino corrigerere, & antiquorum canorum statuta renovantes mandamus, ut omnes dies dominici, & praecepit in honorem Dei, beatae Mariae virginis, sanctorum Apostolorum feriati, cum omni veneratione observentur, & omnes in diebus praefatis Ecclesiæ frequentent, divinis officiis deovent & intendant, ab omni illicito & servili opere abstinent, mercatus non sicut, profana negotiatione & judiciorum arbitrii conquiscent. Qui vero in diebus praefatis opus aliquod illicitum fecerit & deprehensus fuerit, prater divinam ultionem, & amisionem animalium quibus ad vecturam uteatur, etiam graves poenis incurat arbitrio nostro, seu Vicarii nostri in urbe. In aliis autem locis arbitrio ordinariorum, vel aliorum magistratum, ita ut preventiōnē locū sit. Quibus omnibus difficitē precipimus, ut habeat diligenter observari procurent, illas etiam festivates, quæ juxta consuetudinem locorum solemniter celebrari conveuerint, juxta laudabilem conseruidinem debita cum reverentia observari faciant, sub poenis arbitrio ipsorum imponendis & moderandis. Romz Cal. Aprilis 1566.

a Denter. e.s. Exod. 21. & 30. Ezech. 20. Luc. 18.